

Θόδωρος Μαράκης

Κάπως καθυστερημένα αποφάσισα να γράψω κάποιες σκέψεις για το μήνυμα των εκλογών του 2023! Κάλιο αργά παρά αργότερα!

Το πιο σημαντικό στοιχείο, **Η ΑΠΟΧΗ**. Τι συμπέρασμα βγάζουμε από αυτή την συμπεριφορά των λαϊκών μαζών; Εκφράζει την απόρριψη του κοινοβουλευτισμού σε αυτή την περίοδο, ασφαλώς όχι. Εκφράζει κύρια τη βαθειά αηδία του για τα κόμματα του κατεστημένου, την απογοήτευση από τον εκφυλισμό των πάλαι ποτέ “αριστερών” κομμάτων **ΠΑΣΟΚ-ΣΥΡΙΖΑ** και την απέχθειά τους για το σταλινικό **ΚΚΕ**, που συνεχίζει να εξυμνεί και να στηρίζει τον καταρρεύσαντα ανύπαρκτο γραφειοκρατικό “σοσιαλισμό” και βέβαια δεν δίνει ιδιαίτερη σημασία και εμπιστοσύνη στην άμαζη και πολυδιασπασμένη και κάπως ανύπαρκτη εξωκοινοβουλευτική αριστερά. Έτσι έχουν μπροστά τους μια κατάσταση αδιεξόδου!

Η **Νέα Δημοκρατία** πήρε πρωτιά και κυβέρνηση αλλά έχασε ψήφους. Στην πραγματικότητα το ψηλό ποσοστό της σε σχέση με το σύνολο του εκλογικού σώματος είναι αρκετά πιο χαμηλά! Αυτό φάνηκε πιο καθαρά στις δημοτικές εκλογές, ιδιαίτερα στην Αθήνα. Βέβαια είχε πιο ψηλό ποσοστό συσπείρωσης απ’ ό,τι ο ΣΥΡΙΖΑ. Ασφαλώς και βρίσκεται σε πορεία φθοράς.

Ο **ΣΥΡΙΖΑ** κατέγραψε καθοδική πορεία προοδευτικά και στις τρεις εκλογικές αναμετρήσεις. Οι πιθανότητες για διάσπαση έχει πολύ ψηλές δυνατότητες, η αποχώρηση μελών και στελεχών συμβαίνει ήδη. Μετά τη διάσπαση θα πάει ακόμα πιο δεξιά, να μην εκπλαγούμε αν συγκυβερνήσει με τη Ν.Δ!

Το **ΠΑΣΟΚ** είχε μια σχετική άνοδο από την παλιννόστηση των απογοητευμένων από τον ΣΥΡΙΖΑ πασόκων. Δεν έχει πλέον τις δυνατότητες να γυρίσει στο πάλαι ποτέ ένδοξο παρελθόν του!

Το **ΚΚΕ** γνωρίζει μια σχετική οριακή άνοδο με αποκορύφωμα τις ψήφους που πήρε στις δημοτικές εκλογές. Η ιδιαιτερότητα των δημοτικών εκλογών όπου τα επικεφαλής πρόσωπα και οι τοπικοί ακτιβισμοί παίζουν σοβαρό ρόλο, του έδωσε αυτή την δυνατότητα. Πάντως δεν έχει προοπτικές για υψηλά ποσοστά για τους λόγους που αναφέραμε παραπάνω.

Η **ακροδεξιά** στις βουλευτικές ανέβηκε, ευτυχώς όχι σημαντικά, ωστόσο στις δημοτικές δεν φάνηκε η ύπαρξή της μάλιστα είχαμε το ευχάριστο γεγονός της σημαντικής μείωσης των ψήφων-σε σχέση με τις προηγούμενες δημοτικές- του φασίστα Κασιδιάρη. Οι “Σπαρτιάτες” από την άλλη έχουν σοβαρά εσωτερικά προβλήματα που κάνουν αβέβαιη την επιβίωσή τους. Παρ’ όλα αυτά δεν πρέπει να εφησυχάζουμε γιατί η σαπίλα του πολιτικού κατεστημένου και η φανερή αδυναμία της αριστεράς να δώσει διέξοδο και προοπτικές στις λαϊκές μάζες, ιδιαίτερα το ΚΚΕ -δεν αναφέρουμε καν την εξωκοινοβουλευτική αριστερά-πράγμα που φάνηκε ότι από το εκατομμύριο και πλέον ψήφων της αποχής δεν κατάφερε παρά να συγκεντρώσει μερικές χιλιάδες. Γεγονός που δεν υποτιμούμε αλλά που δεν συνιστά μια ουσιαστική στροφή των λαϊκών μαζών προς τα αριστερά. Δημιουργεί ένα κενό που δεν μπορούμε μετά βεβαιότητας να προβλέψουμε από ποιόν θα καλυφθεί!

Η **εξωκοινοβουλευτική αριστερά** εξακολουθεί να κινείται σε εξαιρετικά χαμηλό επίπεδο ψήφων, μάλιστα στις δεύτερες βουλευτικές εκλογές οι ψήφοι της μειώθηκαν σε σχέση με τις πρώτες! Ωστόσο είναι αλήθεια ότι στις δημοτικές είχε μικρές αλλά σημαντικές επιτυχίες, σ’ αυτό ρόλο έπαιξε η

πρωτοποριακή συμμετοχή των αντικαπιταλιστικών σχημάτων στα κινήματα των τοπικών κοινωνιών και οπωσδήποτε ο ενωτικός και αμεσοδημοκρατικός χαρακτήρας των σχημάτων. Αυτό είναι ένα μήνυμα προς την πολυδιασπασμένη εξωκοινοβουλευτική αριστερά.

Για να δούμε τις προοπτικές. Δεν είναι καθόλου απίθανο η παθητική αποχή των λαϊκών μαζών σε κάποια φάση-όχι στο άμεσο μέλλον- κάτω από την πίεση της ακρίβειας -200 ευρώ ο τενεκές το λάδι, που είναι βασική τροφή για τον Έλληνα - από την επίθεση της δεξιάς νεοφιλελεύθερης κυβέρνησης-βλέπε τον πρόσφατο αντεργατικό νόμο- στις κατακτήσεις του κινήματος, να μεταστραφεί σε δυναμική αντίδραση παίρνοντας ακόμη και πάνω από το κεφάλι της αισχρά ρεφορμιστικής πλειοψηφίας της ΓΣΕΕ! Η σημερινή κατάσταση εγκυμονεί μια τέτοια εξέλιξη, ωστόσο γνωρίζουμε ότι δεν έχει αίσιο τέλος κάθε εγκυμοσύνη, εξ άλλου μπορεί και να μην συμβεί, όμως για να μην πιαστούμε στον ύπνο σαν τις μωρές παρθένες πρέπει να έχουμε στο νου μας μια τέτοια δυνατότητα, πράγμα που σημαίνει ότι θα χρειαστεί να προετοιμαστούμε για ένα τέτοιο ενδεχόμενο. Αν συμβεί είναι είναι ιστορικά επιβεβαιωμένο ότι το ΚΚΕ-ΠΑΜΕ θα το εκφυλίσει και θα το απογοητεύσει. Άρα κενό! Το κενό θα καλυφθεί, είναι νόμος καθολικός. Η εξωκοινοβουλευτική και ιδιαίτερα η επαναστατική αριστερά χρειάζεται να προετοιμαστεί για να καλύψει το κενό και να δώσει καθοδήγηση στο κίνημα.

Πρώτο βήμα η ενοποίηση είτε σε μετωπική, είτε σε ομοσπονδιακή βάση τύπου “Φεντερασιόν” αλλά πάνω στη βάση ενός επαναστατικού μεταβατικού προγράμματος. Αν αυτό δεν συμβεί τότε ο κίνδυνος να καλυφθεί το κενό από ένα βοναπαρτιστικό αντιδραστικό σχήμα ή πρόσωπο θα είναι πραγματικός. Όπερ έδει δείξει!